

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 109. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_896A-txt-shoot-idm7880.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dannevid og Svenn Trøst.

- 1 **O**g det var sig den unge *Svenn Trøst*,
Saa tro tjende han i Gaarde,
Saa lidet dog var han glad derved,
Han klaged sin Nød fuldsaare.
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 2 Og hvad skulde jeg i *Dannemark*?
Deres Brynjer er mig for tunge,
De Danske Hofmænd, de spotte mig,
For jeg kan ikke deres Tunge.
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 3 Og det var ham, liden *Dannevid*,
Han lader opsadle de Heste.
"Og nu vil jeg ride til *Borreby*,
Min kiære Fru Moder at giæste."
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 4 Hans Spore klang lydt, alt som han red,
Hans Hest, den dandsed i Gangen,
I Lunde-Kirke, ved Morgengry,
Der hørde han Ottesangen.
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 5 Det meldte hin gode Hr. *Oluf*,
Hans Sognepræst med Ære:
Jeg beder eder, kiære *Dannevid*!
Vil idag min Giæst I være!
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 6 "Idag jeg smager ei Mundfuld Brød,
Og drikker ei Vin af Skaale,
Førend jeg kommer til *Borreby*,
Og faaer min kiær Moder i Tale."
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 7 111"Og hør I, kiære Hr. *Dannevid*!
I tale ei saa forvoven!
Saa mange da have I Fiender nær,
De holde ved By foroven."
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 8 "End stoler jeg paa mit gode Sværd,
Min Hest maa jeg og kiende,
Saa lider jeg da og dernæst
Paa mine Dannesvende."
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 9 "I maa vel troe eders gode Sværd,
Og saa eders Hest tillige,
I aldrig troer eders Svende saa vel,
De monne jo eder svige."
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 10 Og det var ham, liden *Dannevid*,
Han kom ud af By foroven,
Der holdt hans Fiender, vel tregang ni,
I Ly og Læ under Skoven.
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.

- 11 Da alle hans Svende tog Orlov,
Og vendte fra ham deres Heste,
Undtagen alene den unge *Svenn Trøst*,
Paany monne han sig fæste.
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 12 “Og har jeg taget eders Sølv og Guld,
Og slidt eders Hofmands-Klæder,
Saa skilles jeg ei fra eder idag,
Hvormange end mod os træder.”
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 13 112Saa stilled de sig i grønne Lund
Med Ryg mod Ryg tilsammen,
Saa brugde de deres gode Sværd,
Vog femten brat med Gammen.
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 14 De stilled i den grønne Lund
Sig, Ryg mod Ryg, med Gammen,
Saa vog de i en liden Stund
De Fiender allesammen.
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 15 Og det var ham, liden *Dannevid*,
Han stak sit Sværd i Skede,
De Begge da saa gladelig
Hjem til hans Moder rede.
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 16 Og det var ham, liden *Dannevid*,
Kom ridende bold i Gaarde,
Det var hans Moder, den ædle Viv,
Hun mødte ham udenfore.
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 17 “Velkommen her, liden *Dannevid*!
Det Bedste jeg dig mon byde,
Der stander paa Bord baade Mjød og Vin,
Hvad lyster dig helst at nyde?”
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 18 “Lad stande paa Bord eders Mjød og Vin!
At nyde slet intet mig lyster,
Før I, kiær Moder, den unge *Svenn Trøst*
Mon give min eneste Syster.”
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 19 113“Og hør du det, min kiæreste Søn,
Tal ikke det Ord til Ende!
Saa sandt skal hjælpe mig Gud af Nød,
Som I ere Sydskende trende.”
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 20 “Nei høre I det, kiær Moder min!
Saa taler I kun med Liste,
Hvor skulde *Svenn Trøst* være Broder min,
Saa jeg det aldrig vidste!”
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 21 “Han var sig kun saa liden en Dreng,
Da førde de ham af Lande,
Jeg spurgde den Tidende, han var død,
Thi klaged jeg Ingen min Vaande.”
Mens jeg nemmer aldrig ret det Danske.
- 22 Det meldte han, liden *Dannevid*:
Saa have I Tak, kiær Moder!

Nu vil jeg mig aldrig klage meer,
Mens jeg haver slig en Broder.
Og han nemmer sikkert nok det Danske.